

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 6 rozhodl samosoudkyní Mgr. Terezou Krojovou ve věci

žalobce: **Petr Kuna**, IČO 66821151
sídlem Na Kotli 1176/29, 500 02 Hradec Králové
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Trnkou, Ph.D.
sídlem V.Talicha 1807/14, 370 05 České Budějovice

proti
žalované: **voestalpine High Performance Metals CZ s.r.o.**, IČO 25089561
sídlem Evropská 423/178, 160 00 Praha 6 - Vokovice
zastoupená advokátkou JUDr. Veronikou Faltysovou
sídlem V Jámě 699/1, 110 00 Praha 1 - Nové Město

pro zaplacení částky 68 230,50 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žaloba s návrhem, aby soud uložil žalované povinnost zaplatit žalobci částku 68 230,50 Kč s úrokem z prodlení z této částky v zákonné výši za dobu od 6. 6. 2019 do zaplacení a dále částku 4 500 Kč, se zamítá.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované částku 25 417 Kč spolu s úrokem z prodlení z této částky ve výši 9 % ročně za dobu od 13. 11. 2018 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Vzájemná žaloba žalované se v části, kde se žalovaná domáhá po žalobci zaplacení částky 32 207,96 Kč, zamítá.
- IV. Žalobce je povinen zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení částku ve výši 27 347 Kč, a to do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupkyně žalované.

Shodu s prvopisem potvrzuje Karla Melichová.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou u zdejšího soudu dne 5. 6. 2019 domáhá vydání rozhodnutí, jímž by byla žalované uložena povinnost k zaplacení částky 68 230,50 Kč s příslušenstvím z titulu vadného plnění poskytnutého na základě kupních smluv, uzavřených mezi žalobcem a žalovanou, v jehož důsledku žalobce odstoupil od kupních smluv z důvodu jejich podstatného porušení a zároveň mu vznikly náklady v souvislosti s uplatněním práv v rámci reklamačního řízení.
2. Žalobce uvedl, že si u žalované objednávkou ze dne 24. 7. 2018, č. 18-07-24/140, objednal tyče o průměru 35 mm (č. tavby DV75348 a DV75186) z materiálu Uddeholm Impax Supreme (dále i jen také „Impax Supreme“), za účelem výroby hlavní zbraní (dále jen „objednávka č. 1“). Materiál byl žalovanou dodán dle objednávky a žalobce uhradil na základě vystavené faktury částku 28 681 Kč. Vzhledem k tomu, že dle žalobce materiál vykazoval vady, neboť po dokončení obrábění a povrchových úpravách vzorků z materiálu Impax Supreme detekoval na povrchu materiálu skvrny s důlky ve velkém počtu, dále při pozorování pod metalografickým mikroskopem Epityp – 2 a na základě penetrační zkoušky zjistil velké množství vměstků a dutin (bublinek), což dle žalobce činí dodaný materiál k zamýšlenému účelu nepoužitelným, žalobce emailem ze dne 21. 10. 2018 materiál reklamoval a následně dne 16. 11. 2018 od smlouvy odstoupil pro podstatné porušení povinností plynoucích ze smlouvy s žalovanou. Žalobce část materiálu zpracoval a vyzval žalovanou, aby si zbývající nezpracovanou část materiálu odvezla a vrátila mu částku odpovídající nezpracované části materiálu o hmotnosti 94,9 kg, tj. 12,6 m dodaného materiálu odpovídající částce 11 530 Kč při ceně 121,5 Kč/kg.
3. Dále žalobce uvedl, že si u žalované objednávkou ze dne 16. 10. 2018, č. 4202022445, objednal dodávku materiálu Impax Supreme (č. tavby DV75653 a DV73022) k výrobě hlavní zbraní (dále jen „objednávka č. 2“). Po dodání materiálu žalobce i u této dodávky vytknul vady shodné, jako u předchozí objednávky (nepřípustné množství nekovových vměstků) a částku ve výši 25 417 Kč, účtovanou žalovanou za dodání materiálu na základě objednávky č. 2 neuhradil a dopisem ze dne 15. 3. 2019 prostřednictvím své právní zástupkyně od kupní smlouvy pro její podstatné porušení odstoupil.
4. Žalobce v důsledku sporu o oprávněnost vytýkaných vad následně za přítomnosti notáře zajistil odběr vzorků materiálu č. DV75348, DV75653 a DV73022 a nechal provést zkoušku na zjištění kvality dodaného materiálu v akreditované laboratoři ZVU Strojírny, a.s., kdy výsledky zjištění dle žalobce potvrdily vytýkané vady. V souvislosti s těmito úkony žalobce dále požaduje náhradu nákladů vzniklých v souvislosti s reklamačním řízením, a to odměnu notáři ve výši 13 080 Kč, částku ve výši 30 310,51 Kč a 7 260 Kč za provedení test materiálu v laboratoři ZVU Strojírny, a.s. a odměnu za právní služby ve výši 6 050 Kč.
5. Žalobce uplatňuje nárok z vadného plnění, když tvrdí, že platně odstoupil od uzavřených kupních smluv, dále nárok na úhradu nákladů spojených s uplatněním práv vzniklých v důsledku vadného plnění (tj. náklady reklamačního řízení), když má za prokázané, že žalovanou nabídnutý materiál byl pro účely žalobce vyhovující.
6. Dne 8. 6. 2021 soud na návrh žalobce připustil rozšíření žaloby o požadavek o zaplacení částky 4 500 Kč jako žalobcem vynaložených nákladů na vypracování znaleckého posudku Dr. Ing. Jiřím Hanákem, č. 03/2021, dne 4. 3. 2021.
7. Žalovaná nároky žalobce odmítá a navrhuje žalobu v celém rozsahu zamítnout. Žalovaná nespornuje, že se žalobcem uzavřela na základě objednávky č. 1 a objednávky č. 2 dvě kupní smlouvy na dodávku materiálu – oceli s obchodním označením Uddeholm Impax Supreme, přičemž uvádí, že po realizované objednávce č. 2 žalobce objednané množství ještě navýšil. Následně 21. 10. 2018 žalobce celou objednávku zrušil s tím, že po prohlídce dodávky materiálu z

Shodu s prvopisem potvrzuje Karla Melichová.

objednávky č. 1 shledal, že má zboží vady na povrchu materiálu a na základě tohoto ruší také objednávku č. 2. Dodávku materiálu však žalovaná měla již vyexpedovanou, o čemž žalobce informovala, tudíž si žalobce dodávku dne 25. 10. 2018 převzal a do okamžiku vyjádření žalované k žalobě za tuto dodávku nezaplatil. Dne 24. 10. 2018 (po vytknutí vad ze strany žalobce) navštívil žalobce zaměstnanec žalované, aby převzal vzorky ze sporné objednávky č. 1. Tyto vzorky následně žalovaná otestovala ve své specializované laboratoři s negativním výsledkem a z opatrnosti je zaslala ještě do laboratoře na Slovensku, která, dle tvrzení žalované, došla ke stejnému výsledku. Žalovaná žádala žalobce o poskytnutí vzorků z objednávky č. 2, nicméně dle žalované toto žalobce odmítl a žalované vzorky neposkytnul.

8. Žalovaná trvá na tom, že jí dodaný materiál je zcela bez vady a odpovídá deklarovaným vlastnostem. Žalovaná předně uvádí, že žalobce ještě před vytýkanou objednávkou č. 1 a č. 2 realizoval objednávky ze dne 16. 5. 2018 a 4. 7. 2018, přičemž objednávka ze dne 16. 5. 2018 byla na stejný druh materiálu, který nyní žalobce zpochybňuje. Dle tvrzení žalované žalobce tuto dodávku řádně převzal a uhradil bez uplatnění jakékoliv reklamace. Žalovaná za účelem zjištění a testování kvality materiálu navrhovala provést zkoušku v laboratoři COMTES FHT, nicméně dle tvrzení žalované se žalobce samostatně obrátil na laboratoř ZVU Strojírny, a.s. a bez dohody s žalovanou odebral za přítomnosti notáře vzorky materiálu ke zkoumání. Dne 16. 1. 2019 si pak žalovaná vyzvedla v provozovně žalobce vzorky č. 2, 4, 6, které jí žalobce předal, přičemž vzorky č. 1, 3, 5 žalované neukázal, stejně jako vzorky označené jako „vadné“. Dle žalované z výsledků testů ZVU Strojírny, a.s. není patrný žádný závěr, neboť závěrečné hodnocení obsahuje pouze tabulku laboratorních zkoušek. Žalovaná následně zaslala 25. 1. 2019 vzorek poskytnutého materiálu do laboratoře u výrobce Uddeholms AB ve Švédsku k provedení zkoušky na stanovení vměstků. Z posouzení ze dne 5. 3. 2019 a z Protokolu o opravném, preventivním a zlepšovacím opatření ze dne 8. 3. 2019, zpracovaným žalovanou, vyplývá, že chemické složení materiálu odpovídá jakosti Uddeholm Impax Supreme dle specifikace. Dle žalované vyhodnocení ukazuje, že mikročistota je v běžném rozmezí pro tento konvenčně vyráběný materiál a nebyly nalezeny žádné defekty materiálu. Žalovaná dále provedla test v laboratoři COMTES FHT, přičemž bylo provedeno metalografické stanovení nekovových vměstků dle ČSN ISO 4967. Žalovaná dodává, že zpráva neobsahuje závěrečné hodnocení, nicméně z odborných znalostí žalované vyplývá stejný závěr, jako tomu bylo při testování ZVU Strojírny, a.s., že předmětný materiál obsahuje velice nízké hodnoty vměstků a materiál vykazuje požadovanou jakost.
9. Žalovaná tvrdí, že výsledky všech tří laboratoří (ZVU Strojírny, COMTES FHT a Uddeholms AB ve Švédsku) ukazují na obsah vměstků, nicméně každá ocel obsahuje vměstky, liší se pouze jejich typ a celkový obsah. Dle žalované výsledky hodnocení vzorků J4 a J6 v COMTES FHT i v ZVU Strojírny, a.s. ukazují, že mikročistota vzorků je v běžném rozmezí pro konvenčně vyráběný materiál, stejný závěr vyplývá dle žalované i z šetření ve výrobním závodě Uddeholms AB ve Švédsku. Dle žalované během všech šetření nebyly zjištěny žádné defekty materiálu.
10. Dle žalované měl žalobce při objednávce blíže sám specifikovat, jakou výši mikročistoty požaduje pro svůj účel použití, nicméně žalovaná poukazuje na fakt, že žalobce sám vybral materiál vyrobený konvenční metodou, nikoliv materiál o vyšší jakosti a mikročistotě.
11. Žalovaná považuje ze všech těchto důvodů odstoupení od smlouvy za neopodstatněné a bezpředmětné, neboť žalobci dodala řádně a včas kvalitní materiál zcela v souladu s jeho objednávkou. Žalovaná zároveň navrhla zpracování znaleckého posudku pro posouzení kvality zpracovaného materiálu.
12. Žalovaná podala z důvodu žalobcem neuhrazené faktury č. 4208147948 ze dne 29. 10. 2018 za dodaný materiál na základě objednávky č. 2 (č. zakázky 4202022445, ocel obchodní označení

Uddeholm Impax Supreme: (i) 5 tyčí o průměru 35 mm a celkové hmotnosti 158 kg, tavba materiálu DV75653 a (ii) 3 tyče o průměru 22 mm a o celkové hmotnosti 36 kg, tavba materiálu DV73022) vůči žalobci vzájemnou žalobu, na základě níž požaduje zaplacení částky 25 417 Kč, včetně zákonného úroku z prodlení od 13. 11. 2018 do zaplacení, a dále částku 32 207 Kč jakožto náklady spojené s reklamací (náklady vynaložené společností COMTES FHT ve výši 17 460,30 Kč a náklady vynaložené společností Uddeholm AB ve Švédsku ve výši 572,28 EUR – dle přepočtu 14 747,66 Kč za provedení zkoušky kvality materiálu).

13. Žalobce nároky žalované uplatněné vzájemnou žalobou neuznal, považuje je za neoprávněné. Nadto uvedl, že výsledky šetření, pocházející s mateřské společnosti žalované, jsou neakceptovatelné z důvodu neobjektivit zkoumání. Dále žalobce tvrdil, že výběr materiálu u žalované pečlivě konzultoval se zaměstnancem, Ing. Janem Žákem, který měl použití předmětného materiálu Impax Supreme pro výrobu hlavní palných zbraní konzultovat přímo ve společnosti žalované ve Švédsku, kde mu tento materiál doporučili. Dle materiálového listu, dodaného i s předmětným zbožím, měl materiál splňovat mimo jiné vlastnosti, jakými jsou dobrá leštitelnost, vysoká houževnatost, vysoká mikročistota a homogenita. Žalobce dále reagoval na vyjádření žalované, že výsledky testů z laboratoře ZVU Strojírny, a.s. postrádají závěrečné hodnocení, když uvádí, že na určení čistoty materiálu se užívá norma ČSN ISO 4967 pro stanovení obsahu nekovových vměstků. Vysoká mikročistota je určena $i=0,5$, tj. série tloušťky jemných vměstků typu A, B, C, D, DS musí být nižší než 2 – 8 mg. Žalobce uvedl, že po převodu švédské společnosti BOHLER Uddeholm na rakouskou společnost Voest Alpine se kvalita ocelových materiálů rapidně zhoršila. Tuto čistotu dle žalobce materiály vyrobené ve společnosti BOHLER Uddeholm dosahovaly. Po převodu společnosti se čistota materiálů Impax Supreme ve společnosti Voest Alpine začala pohybovat v rozmezí $i=0,5$ – $i=2,5$. Žalobce pro potvrzení výsledků z laboratoře ZVU Strojírny, a.s. objednal další kontrolní test v akreditované metalografické laboratoři v Třineckých železárnách. Obsah vměstků se pohyboval dle zjištění mezi $i=0,5$ – $i=2,5$, což je dle žalobce shodný výsledek jako u výsledků testů ze ZVU Strojírny, a.s. Dle žalobce je původ fleků a důlků, které se objevily na materiálu dodaném žalovanou po jeho opracování, objasněn právě výsledky šetření z laboratoří ZVU Strojírny, a.s. a v Třineckých železárnách.
14. Po skutkové stránce vzal soud z emailové komunikace z období od 16. 5. 2018 do 28. 6. 2018 mezi zaměstnancem žalované, Ing. Janem Žákem, a žalobcem za prokázané, že mezi oběma stranami probíhala komunikace ohledně výběru vhodného materiálu pro potřeby žalobce, přičemž dne 16. 5. 2018 došlo žalobcem k objednávce materiálu Uddeholm Impax Supreme o průměru 28 mm v délce 700mm (4 kusy) a délku 500 mm (4 kusy).
15. Dále soud z nesporných tvrzení stran, emailové komunikace mezi žalobcem a žalovanou v období od 24. 7. 2018 do 16. 10. 2018, včetně potvrzení zakázky ze dne 25. 7. 2018 a 18. 10. 2018, dodacích listů č. 4856004917 a 96078690 a faktury ze dne 31. 7. 2018, č. 4208143452 a ze dne 29. 10. 2018, č. 4208147948 učinil zjištění, že žalobce si u žalované prostřednictvím emailové komunikace ze dne 24. 7. 2018, objednal tyče o průměru 35 mm (č. tavby DV75348 a DV75186) z materiálu Uddeholm Impax Supreme za účelem výroby hlavní palných zbraní a uhradil za dodanou objednávku částku ve výši 28 681 Kč (objednávka č. 1). Následně žalobce u žalované učinil další objednávku ze dne 16. 10. 2018, č. 4202022445, na dodávku materiálu Impax Supreme (č. tavby DV75653 a DV73022) za cenu 25 417 Kč (objednávka č. 2), na základě které byla žalobci vystavena faktura na částku 25 417 Kč.
16. Soud vzal dále z nesporných tvrzení stran a z emailové komunikace obou účastníků sporu v období od 21. 10. 2018 do 30. 10. 2018 za prokázané, že žalobce objednávku č. 1 dne 21. 10. 2018 reklamoval z důvodu nečistot a strukturálních vad a následně téhož dne, tj. 21. 10. 2018

Shodu s prvopisem potvrzuje Karla Melichová.

zrušil žalobce prostřednictvím emailu také objednávku č. 2. Žalobce poté 30. 10. 2018 reklamoval materiál dodaný na základě objednávky č. 2.

17. Z tvrzení stran a písemné komunikace z období od 9. 11. 2018 do 24. 4. 2019 mezi právními zástupci obou účastníků sporu soud dále zjistil, že žalobce dne 16. 11. 2018 od smlouvy uzavřené na základě objednávky č. 1 odstoupil pro jím uvedené vady materiálu Uddeholm Impax Supreme a pro tytéž vady totožného materiálu dne 15. 3. 2019 odstoupil od smlouvy na základě objednávky č. 2.
18. Dále vzal soud z nesporných tvrzení stran za prokázané, že dne 24. 10. 2018 došlo k osobní návštěvě žalobce zaměstnancem žalované za účelem odebrání vzorků a posouzení koroze materiálu z tavby č. DV75348/BD a DV75186/BG.
19. Z notářského zápisu ze dne 14. 1. 2019, sepsaného notářkou JUDr. Olgou Adamíra Čepelovou, Ph.D. a faktury ze dne 15. 1. 2019, č. 20190012 vzal soud za prokázané, že došlo ze strany žalobce k odběru vzorků materiálu č. DV75348, DV75653 a DV73022 pro účely reklamace vytýkaných vad materiálu.
20. Mezi stranami nebylo sporu o tom, že mezi žalobcem a žalovanou došlo k uzavření kupní smlouvy na dodávku materiálu Uddeholm Impax Supreme, a to formou dvou objednávek prostřednictvím emailové komunikace. Dále nebylo sporu o tom, že došlo k reklamaci dodaného zboží ze strany žalobce z důvodu žalobcem uváděných vad týkajících se vlastností dodaného materiálu.
21. Spor byl po skutkové stránce o tom, zda reklamovaný materiál, který byl předmětem koupě, vykazuje žalobcem tvrzené vady, spočívající zejména v nedostatečné úrovni mikročistoty a homogenity. K těmto skutečnostem provedl soud další důkazy navržené stranami sporu.
22. Z protokolu o zkoušce, provedené interní laboratoří žalované ve Vyškově ze dne 29. 10. 2018 a písemného vyjádření Jana Zrunka, obchodního zástupce žalované, o reklamaci žalobce, vyplývá, že nedošlo k potvrzení tvrzených vad ze strany žalobce, neboť výsledky testů z laboratoře žalované ve Vyškově deklarovaly tvrzenou jakost předmětného materiálu Uddeholm Impax Supreme, vyráběného konvenční metodou bez elektrostruskového přetavení. Dle vyjádření žalované se jedná o zkoušku, kterou provádí žalovaná ještě před tím, než odešle případně předmět reklamace k výrobci materiálu do Švédska.
23. Z protokolu o zkoušce, provedené materiálovou zkušební laboratoří COMTES FHT' dne 22. 1. 2019 na vzorcích J4 DV75653 (průměr 35 mm) a J6 DV73022 (průměr 22 mm) vyplývá, že došlo metalografickému stanovení nekovových vměstků zkušební metodou ČSN ISO 4967 - Metoda A.
24. Ze zprávy výrobce společnosti Uddeholms AB ve Švédsku o posouzení reklamace ze dne 5. 3. 2019, bylo zjištěno, že chemické složení testovaných vzorků odpovídá jakosti materiálu dle specifikace a vyhodnocení ukazuje, že stanovená mikročistota je v běžném rozmezí pro konvenčně vyráběný materiál a žádné defekty nebyly dále zjištěny.
25. Z protokolu o opravném, preventivním, zlepšovacím opatření, a reklamaci ze dne 8. 3. 2019 soud zjistil, že dne 16. 1. 2019 došlo k předání vzorků o délce 600 mm z tyče DV75653 a DV73022 a dne 25. 1. 2019 následnému zaslání těchto dvou vzorků do laboratoře výrobce Uddeholms AB ve Švédsku k provedení stanovení vměstků dle ASTM E45/A. Ze závěru prošetření vyplývá, že chemické složení obou vzorků odpovídá jakosti materiálu Uddeholm Impax Supreme dle specifikace a mikročistota je v běžném rozmezí pro konvenčně vyráběný materiál. Během prošetření nebyly zjištěny žádné defekty související s materiálem. Pokud by zákazník požadoval vyšší mikročistotu materiálu, než je běžná u konvenčně vyráběných ocelí, musí tyto požadavky specifikovat příslušnou normou a uvést ji v poptávce či objednávce.

Shodu s prvopisem potvrzuje Karla Melichová.

26. Soud vzal dále z výsledků chemického rozboru a metalografických zkoušek zkušební laboratoře ZVU Strojírny, a.s. za prokázané, že došlo ke zkoumání a testování materiálu Impax, č. tavby DNV75653, DNV73022, DNV75348 s cílem stanovit obsah nekovových vměstků dle ČSN ISO 4967.
27. Soud dále provedl důkaz inspekčními certifikáty, vystavenými Třineckými železárnami a zkušebními protokoly Třineckých železáren ze dne 9. 8. 2019, z nichž vyplývá, že materiál byl zkoumán v uvedených zkušebnách.
28. Soud dále provedl k důkazu listinu označenou Materiálový list k materiálu obchodní značky Impax Supreme, z něhož vyplývá, že žalovaná ohledně vlastností předmětného materiálu deklaruje, že materiál se vyznačuje mj. vlastnostmi jako dobrá leštitelnost a leptatelnost fotocitlivým materiálem, vysoká houževnatost, vysoká mikročistota a homogenita, rovnoměrná tvrdost a možnost povrchového kalení. Jako možné využití předmětného materiálu žalovaná deklaruje vstřikovací formy na termoplasty, vytlačovací nástroje na termoplasty, tvarování vyfukováním, díly – např. hřídele, konstrukční aplikace, tvarové nástroje, nástroje do odhružovacích lisů. V materiálovém listu jsou dále definovány chemické složení, fyzikální a mechanické vlastnosti předmětného materiálu.
29. Ve všeobecných obchodních podmínkách žalované, jež byly účinné ke dni 1. 4. 2018, je stanoveno, že „kupující je povinen uplatnit jakékoliv nároky z případných vad koupeného zboží písemným oznámením, včetně příslušné specifikace vadného zboží. Nedojde-li ze strany kupujícího k uplatnění nároku za případné vady zboží způsobem popsáným výše v případě zjevných, skrytých či jakýchkoliv jiných vad do 30 dnů od dodání zboží, považuje se marným uplynutím lhůt dodané zboží za zboží dodané bez vad a nelze toto právo uplatnit v rámci soudního řízení“.
30. S ohledem na skutečnost, že spor byl po skutkové stránce mezi účastníky o úroveň vlastností předmětného materiálu Uddeholm Impax Supreme, konkrétně o určení jeho úrovně mikročistoty a homogenity, soud dále k návrhu obou stran ustanovil znalecký ústav Vysoké školy báňské - Technické univerzity Ostrava, Fakulta materiálově - technologická, znalcem z oboru hutnictví, odvětví materiálově inženýrství, a znaleckému ústavu uložil (i) zajistit odběr a provést rozbor materiálu Impax Supreme, č. tavby DV 75348, DV75653 a DV73022 a (ii) stanovit, zda měl uvedený materiál vlastnosti deklarované žalovanou v materiálovém listu, a to zejména, pokud jde o žalovanou deklarovanou a žalobcem rozporovanou vysokou mikročistotu a homogenitu materiálu, případně (iii) zda měl materiál oproti deklarované jakosti nějaké nedostatky. Ze závěrů znaleckého posudku vyplývají tyto skutečnosti: Dle zjištění znaleckého ústavu je zřejmé, že co se týče technologie výroby předmětného materiálu, jedná se o konvenční ocelářskou technologii tavení v elektrické obloukové peci, s úpravou taveniny v mezipánvi, vakuováním oceli a litím ingotů spodem. Podle informací jednatele žalované, Ing. D. Kabelky, byly všechny hodnocené tavby vyrobeny touto technologií, přičemž rovněž typy nekovových vměstků odpovídají této popsané technologii. Stejně typy vměstků se obvykle vyskytují i v ocelích od jiných výrobců, používajících obdobnou technologii výroby. V objednávkách nebyly specifikovány speciální požadavky na mikročistotu oceli, nicméně dodané polotovary musí splňovat hodnoty mikročistoty definované v technické normě ČSN EN 10083-1, která byla platná v době realizace zakázek. Tyto hodnoty, dle výsledků získaných v rámci znaleckého posudku, ale i dle výsledků jiných laboratoří, všechny zkoumané tavby splňují. Dále ze závěrů znaleckého posudku vyplývá, že i když je v materiálovém listě (prodejní brožura) oceli Uddeholm Impax Supreme uvedeno, že se tento materiál vyznačuje vysokou mikročistotou a homogenitou, nejsou tyto pojmy vyjádřeny kvantitativními parametry, které by bylo možné využít při kontrole jakosti oceli. Pokud by měl zákazník (žalobce) specifické požadavky na mikročistotu dodávaného materiálu (v daném případě

Shodu s prvopisem potvrzuje Karla Melichová.

dle závěru znaleckého ústavu byly problémy při černění způsobeny přítomností globulárních částic typu DS), musí tyto požadavky písemně deklarovat v objednávce. Žalobce v objednávkách nespecifikoval žádné požadavky na mikročistotu oceli, a proto pro posouzení kvality oceli jsou závazné právě informace o mezních hodnotách mikročistoty podle ČSN EN 10083-1. Co se týče homogenity materiálu, dle závěrů znaleckého posudku je tato závislá na technologii výroby polotovarů, kdy v průběhu odlévání ingotů vzniká chemická heterogenita, která je následně příčinou strukturní heterogenity v tvářených polotovarech. Přítomnost mikrosegregačních pásů v mikrostruktuře ocelí je pro použitou technologii výroby běžná. Dále ze závěrů znaleckého posudku vyplývá, že nebyly zjištěny v průběhu zkoumání předmětného materiálu, resp. ve studovaných vzorcích, žádné materiálové defekty (např. dutiny). Znalecký ústav závěrem konstatoval, že mikročistota a homogenita studovaných taveb odpovídá běžné kvalitě pro použitou technologii výroby.

31. Žalobce během ústního jednání ze dne 8. 6. 2021 uvedl k provedenému znaleckému posudku, že ze závěrů je patrné, že materiál vykazoval pouze běžnou mikročistotu, nicméně žalobce po žalované požadoval materiál s vlastností vysoké mikročistoty. Dále uvedl, že norma, která vlastnosti materiálu deklaruje, není dokonalá, neboť se zabývá pouze velikostí vměstků, nikoliv jejich množstvím. Dále uvedl, že v komunikaci se zaměstnancem žalované, Ing. Janem Žákem, požadoval materiál s vysokou mikročistotou.
32. Žalovaná argumentovala tím, že žalobce byl seznámen s vlastnostmi materiálu již na základě předchozí dodávky ze dne 16. 5. 2018, žalobce vlastnosti dodaného materiálu nijak nezpochybňoval, přičemž samotný výběr byl vždy na žalobci.
33. Soud k důkazu dále provedl písemný znalecký posudek Dr. Ing. Jiřího Hanáka, znalce z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady se zvláštní specializací na zbraně a střelivo č. 03/2021, ze dne 4. 5. 2021, zpracovaný k požadavku žalobce, bez doložky ve smyslu § 127a o. s. ř. Žalobce žádal od znalce posouzení, zda dodané vzorky materiálu oceli Uddeholm Impax Supreme jsou vhodné pro výrobu hlavní palných zbraní. Znalec v posudku uvedl, že materiál hlavně, odolávající vysokému tlaku, musí být dostatečně pevný, houževnatý a současně pružný, a ve vývrtnu, kterým prochází střela i odolný proti opotřebení. Dále uvedl, že hlavně zbraní se finálně upravují chemickým procesem černění, což má za cíl zlepšení vzhledu hotové hlavně a zvýšení odolnosti proti korozi. Znalec učinil závěr, že materiál Uddeholm Impax Supreme o průměru 22 mm a 35 mm tavby č. DV73022 a DV75653 je k výrobě hlavní střelných zbraní zcela nevhodný. Ve znaleckém posudku č. 11/2021 téhož znalce, rovněž bez doložky ve smyslu § 127a o. s. ř., jehož účelem bylo doplnění znaleckého posudku č. 03/2021, znalec dále dospěl k závěru, že předmětný materiál Uddeholm Impax Supreme nevykazuje pouze povrchové vady, nýbrž jde o vady v celé struktuře materiálu, což může mít za následek sníženou pevnost materiálu vedoucí k jeho konečné destrukci. Znalec k posudku připojil i pojednání o svých kvalifikačních předpokladech k posouzení požadovanému žalobcem a výuční list v oboru nástrojař - puškař.
34. Z výpovědi svědka Ing. Jana Žáka soud zjistil, že svědek je bývalým zaměstnancem žalované. Na dotaz soudu, zda si pamatuje komunikaci se žalobcem, svědek uvedl, že si komunikaci pamatuje a dále si pamatuje, že předmětný materiál měl být použit pravděpodobně do hlavní vzduchovky. Na konkrétní název materiálu si svědek nevzpomněl. Na dotaz žalobce, zda během komunikace mezi ním a žalobcem došlo k doporučení určitého druhu materiálu pro stanovený účel žalobce, svědek uvedl, že si to těžce vzpomíná, neboť je již zhruba od poloviny roku 2018 v důchodu a nemá přístup k předchozí emailové dokumentaci. Na dotaz soudu týkající se kvality materiálu Impax Supreme uvedl, že tento materiál hodnotí jako materiál s výbornou houževnatostí, slušnou obrobiteľností a cenovou příznivostí. Na dotaz ze strany žalované, na kom je konečné rozhodnutí, jaký materiál si zákazník vybere, uvedl, že jednoznačně na zákazníkovi, neboť

Shodu s prvopisem potvrzuje Karla Melichová.

zákazník si ve většině případů vybere materiál i od jiných konkurenčních dodavatelů a poté porovnává jejich mechanické vlastnosti, houževnatost a případně i cenu. Dále svědek na dotaz soudu, zda je nějakým způsobem definován parametr vysoké mikročistoty, uvedl, že by se musel podívat do interních předpisů výrobce, přičemž určitá třída mikročistoty připouští jen určitý počet vměstků na milimetr čtvereční. Svědek uvedl, že už si nepamatuje, v jaké třídě mikročistoty se materiál Impax Supreme pohyboval. Dále uvedl, že interní předpis výrobce o jednotlivých třídách mikročistoty se posílá vždy na vyžádání jednotlivým prodejcům.

35. Soud vzal dále jednotlivými fakturami vystavených k úhradě žalobci i žalované za prokázané, že oběma účastníkům vznikly náklady v souvislosti s proběhlou reklamací dodaného materiálu Uddeholm Impax Supreme, zejména prováděním jednotlivých testů z odebraných vzorků předmětného materiálu, včetně nákladů na zpracovaná odborná vyjádření a znalecké posudky.
36. Provedené důkazy soud hodnotil jednotlivě i ve vzájemných souvislostech, přihlédl přitom ke všemu, co uvedli účastníci v průběhu řízení. Soud nemá žádný důvod pochybovat o skutečnostech vyplývajících z provedených listinných důkazů. Samostatně soud hodnotil znalecké posudky. Soud obecně hodnotí přesvědčivost posudku co do jeho úplnosti ve vztahu k zadání, logické odůvodnění jeho závěrů a soulad s ostatními provedenými důkazy. Hodnocení důkazu znaleckým posudkem tedy spočívá v posouzení, zda závěry posudku jsou náležitě odůvodněny, zda jsou podloženy obsahem nálezu, zda bylo přihlédnuto ke všem skutečnostem, s nimiž se bylo třeba vypořádat, zda závěry posudku nejsou v rozporu s výsledky ostatních důkazů a zda odůvodnění znaleckého posudku odpovídá pravidlům logického myšlení. Soud při hodnocení znaleckého posudku musí zkoumat, zda provedený úkon byl učiněn řádně, tj. zda znalec dodržel soudem uložené zadání (zodpověděl na otázky, resp. zadání soudu k předmětu znaleckého úkolu s určitě a srozumitelně vyloženým závěrem, který má oporu v podkladových materiálech, netrpí rozpory atd.). Znalecký ústav dospěl v písemném znaleckém posudku k jednoznačným závěrům, které jsou náležitě odůvodněny, přihlédl přitom ke všem relevantním skutečnostem a tvrzením účastníků, odůvodnění posudku je logické a přesvědčivé, plně dodržující soudem uložené zadání. Znalecký posudek zpracovaný znaleckým ústavem k požadavku soudu lze proto považovat za přesvědčivý a úplný, soud nemá žádný důvod pochybovat o správnosti jeho závěrů. Soud po zpracování znaleckého posudku umožnil stranám, aby se k němu vyjádřily a sdělily, zda požadují výslech zástupců znaleckého ústavu před soudem. Žalobce se k posudku písemně vyjádřil a výslovně sdělil, že výslech znalce nepožaduje. Za situace, kdy soud sám neměl o posudku ustanoveného znaleckého ústavu žádné pochybnosti, pak žádost žalobce v samém závěru řízení, aby byl znalecký posudek doplňován, resp. aby byly jeho závěry obhajovány při jednání, vyhodnotil soud jako nedůvodnou a opožděnou. Proto soud další dokazování v tomto směru neprováděl. Znalecké posudky znalce Ing. Hanáka bez doložky ve smyslu § 127a o.s.ř. hodnotil soud jako listinné důkazy. Soud z jejich závěrů nevycházel z následujících důvodů. I odborná literatura uvádí, že při ustanovování znalce je nutno vzít v úvahu rovněž stupeň odbornosti, který je třeba k podání znaleckého posudku, jakož i k tomu, aby znalcem byl ustanoven odborník z oboru, respektive jeho odvětví, do něhož spadá odborné posouzení konkrétní skutečnosti. Ustanovení znalce, který by neměl potřebnou kvalifikaci, by mohlo vyvolat pochybnosti o správnosti znaleckého posudku. Aniž by soud jakkoli zpochybňoval faktickou odbornost Ing. Hanáka v oblasti materiálů zbraní, je třeba zdůraznit, že Ing. Hanák je znalcem pro obor ekonomika, a není proto kvalifikován hodnotit odborné skutkové otázky relevantní pro tento spor. Ing. Hanák jako znalec pro obor ekonomika hodnotí odborné otázky, které nespadají do oboru jeho působnosti. Znalecké posudky Ing. Hanáka jsou i bez ohledu na tuto vadu tendenční, a řeší otázky, které nejsou z hlediska právního posouzení uplatněného nároku relevantní (zejména otázku, zda byl materiál odebraný žalobcem od žalované vhodný k výrobě zbraní). Další důkazní návrhy stran soud zamítl jako nadbytečné (výslech znalce Ing. Hanáka), resp. dílem i opožděné

Shodu s prvopisem potvrzuje Karla Melichová.

(návrh na výslech zástupce znaleckého ústavu a návrh na provedení účastnického výslechu žalobce učiněný po koncentraci řízení). Z dalších provedených avšak v tomto odůvodnění neuvedených důkazů soud žádná zjištění nečinil.

37. Po provedeném dokazování a jeho zhodnocení dospěl soud ke skutkovému závěru, že žalovaná v materiálovém listu ohledně vlastností materiálu materiál Uddeholm Impax Supreme deklarovala mj. jeho „vysokou mikročistotu a homogenitu“. Žalobce dne 16. 5. 2018 prostřednictvím emailové objednávky u žalované objednal materiál Uddeholm Impax Supreme o průměru 28 mm v délce 700 mm (4 kusy) a délku 500 mm (4 kusy). Následně žalobce dne 24. 7. 2018 objednal u žalované tyče o průměru 35 mm (č. tavby DV75348 a DV75186) z materiálu Uddeholm Impax Supreme za účelem výroby hlavní palných zbraní. Toto zboží bylo žalobci žalovanou dodáno dne 27. 7. 2018, žalobce za dodané zboží uhradil kupní cenu ve výši 28 681 Kč a následně objednané zboží – materiál Impax Supreme – prostřednictvím emailové komunikace ze dne 21. 10. 2018 reklamoval pro nevyhovující vlastnosti materiálu, jakými byla nedostatečná mikročistota a homogenita. Žalobce následně dne 16. 10. 2018 objednal prostřednictvím další emailové objednávky totožný materiál Uddeholm Impax Supreme (č. tavby DV75653 a DV73022), přičemž tuto objednávku následně (již po vyexpedování ze skladu) dne 21. 10. 2018 zrušil, předmětné zboží dne 23. 10. 2018 převzal a pro stejné vady jako u první objednávky zboží reklamoval dne 30. 10. 2018. Žalobce částku ve výši 25 417 Kč, odpovídající kupní ceně dodaného materiálu v rámci druhé objednávky, neuhradil. Žalobce následně z důvodu provedené reklamace od obou objednávek dne 16. 1. 2018 a 15. 3. 2019 odstoupil. Žalobce uplatnil vůči žalované požadavek na vrácení části kupní ceny ve výši 11 530 Kč za nezpracovanou část materiálu Uddeholm Impax Supreme, který objednal od žalované prostřednictvím emailové objednávky dne 24. 7. 2018. Žalovaná uplatnila v rámci předmětného řízení vzájemnou žalobou vůči žalobci požadavek na úhradu kupní ceny ve výši 25 417 Kč za žalovanou dodaný a žalobcem převzatý materiál Uddeholm Impax Supreme na základě objednávky žalobce ze dne 16. 10. 2018. Nadto soud z provedeného dokazování došel ke skutkovému závěru, že oběma účastníkům sporu v rámci reklamace předmětného materiálu Uddeholm Impax Supreme vznikly náklady, které účastníci sporu vzájemně požadují. Žalobce tyto náklady vyčíslil částkou 56 700 Kč (odměna za notářské osvědčení ve výši 13 080 Kč, zkouška odebraných vzorků materiálu Impax Supreme v laboratoři ZVU Strojírny, a.s. ve výši 37 570 Kč, odměna za právní zastoupení před podáním žaloby ve výši 6 050 Kč a náklady za znalecký posudek Dr. Ing. Jiřího Hanáka 03/2021 ve výši 4 500 Kč) a žalovaná náklady vyčíslila ve výši 32 207,96 Kč (zkouška v laboratoři COMTES FHT ve výši 17 460,30 Kč a v laboratoři Uddeholms AB ve Švédsku ve výši 14 747,66 Kč). Znalecký ústav ustanovený soudem dospěl ohledně vlastností žalovanou dodaného materiálu k závěru, že za situace, kdy nebyly blíže specifikovány speciální požadavky na mikročistotu oceli, musí být splněny hodnoty mikročistoty definované v technické normě ČSN EN 10083-1, která byla platná v době realizace zakázek. Tyto hodnoty všechny zkoumané tavby splňují. Pokud bylo v materiálovém listu (prodejní brožura) oceli Uddeholm Impax Supreme uvedeno, že se tento materiál vyznačuje vysokou mikročistotou a homogenitou, nejsou tyto pojmy vyjádřeny kvantitativními parametry, které by bylo možné využít při kontrole jakosti oceli.
38. Při právním posouzení uplatněných nároků vycházel soud z ustanovení § 2079 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. z.“).
39. Podle ust. § 2079 odst. 1 o. z. kupní smlouvou se prodávající zavazuje, že kupujícímu odevzdá věc, která je předmětem koupě, a umožní mu nabýt vlastnické právo k ní, a kupující se zavazuje, že věc převezme a zaplatí prodávajícímu kupní cenu.

40. Podle ustanovení § 2099 o. z. je věc vadná, jestliže nemá vlastnosti stanovené v ust. § 2095 a 2096 o. z. Za vadu se považuje i jiné plnění věci. Za vadu se považuje i vada v dokladech nutných pro užívání věci.
41. Podle ust. § 2095 o. z. prodávající odevzdá kupujícímu předmět koupě v ujednaném množství, jakosti i provedení. Nejsou-li jakost a provedení ujednány, plní prodávající v jakosti a provedení vhodných pro účel patrný ze smlouvy; jinak pro účel obvyklý.
42. Podle ustanovení § 2084 o. z. prodávající upozorní na kupujícího při ujednávání kupní smlouvy na vady věci, o nichž ví.
43. Podle ustanovení § 2100 o. z. právo kupujícího z vadného plnění zakládá vada, kterou má věc při přechodu nebezpečí škody na kupujícího, byť se projeví až později. Právo kupujícího založí i později vzniklá vada, kterou prodávající způsobil porušením své povinnosti.
44. Podle ustanovení § 2106 o. z. je-li vadné plnění podstatným porušením smlouvy, má kupující právo na a) odstranění vady dodáním nové věci bez vady nebo dodáním chybějící věci, b) na odstranění vady opravou věci, c) na přiměřenou kupní slevu z kupní ceny, nebo d) odstoupit od smlouvy.
45. Po právní stránce soud ve smyslu shora citovaných ustanovení dospěl k závěru, že žalobce se žalovanou uzavřeli formou odsouhlasení dvou emailových objednávek kupní smlouvu ve smyslu ustanovení § 2079 a násl. o. z. Žalobce následně vytkl vady dodaného zboží, oceli obchodní značky Uddeholm Impax Supreme, a toto zboží ve smyslu bodu 10. všeobecných obchodních podmínek u žalované reklamoval. Následně po provedené reklamaci žalobce od obou kupních smluv odstoupil ve smyslu ust. § 2106 o. z. pro podstatné porušení smlouvy. V daném případě bylo třeba učinit právní závěr o otázce, zda došlo na základě uzavřené kupní smlouvy k vadnému plnění ve smyslu ust. § 2099 o. z. ve spojení s ust. § 2095 o. z., resp. zda žalovaná porušila podmínky kupní smlouvy v tom smyslu, že zboží jí dodané žalobci nesplňovalo vlastnosti, které žalovaná při uzavření kupní smlouvy deklarovala, a zda žalobce následně ve smyslu ust. § 2106 o. z. oprávněně pro podstatné porušení smlouvy odstoupil.
46. Po právním zhodnocení zjištěného skutkového stavu dospěl soud k závěru, že plnění ze strany žalované vůči žalobci (tj. dodání zakoupeného materiálu) bylo plněním bez vad a žalovaná tudíž neporušila žádnou z kupních smluv, uzavřených se žalobcem. Podstatné bylo, zda žalovaná dodala žalobci předmět koupě v ujednané jakosti. Žalovaná jakost materiálu deklarovala v materiálovém listu, mj. i ujištěním o „vysoké mikročistotě a homogenitě“. Soud vyšel především ze závěrů znaleckého posudku znaleckého ústavu Vysoké školy Báňské – Technické univerzity Ostrava, jímž bylo jednoznačně stanoveno, že vlastnosti materiálu Uddeholm Impax Supreme, tj. mikročistota a homogenita struktury hodnocených tyčí, odpovídají normám o mezních hodnotách mikročistoty podle ČSN EN 10083-1. Dle znaleckého ústavu se jedná o materiál vyrobený konvenční ocelářskou technologií, přičemž stejné typy vměstků se obvykle vyskytují i v ocelích od jiných výrobců, používajících obdobnou technologii výroby. Žalobce se odvolával ve svých vyjádřeních na to, že materiál neodpovídá materiálovému listu (prodejní brožura) oceli Uddeholm Impax Supreme, v němž bylo uvedeno, že se předmětný materiál vyznačuje „vysokou mikročistotou a homogenitou“. Za situace, kdy tyto pojmy nejsou vyjádřeny žádnými bližšími kvantifikovatelnými parametry, které by bylo možné využít při kontrole jakosti oceli, a žalobce před uzavřením kupní smlouvy neprojevil požadavek na jejich bližší specifikaci žalovanou, naopak se spokojil s údaji takto obecně uvedenými a objednávku materiálu provedl, nelze o pojmech „vysoká mikročistota a homogenita“ dále spekulovat. Jakost předmětu koupě /kvalitu zkoumané oceli/ lze hodnotit pouze z hlediska splnění norem o mezních hodnotách mikročistoty podle ČSN EN 10083-1. Tyto hodnoty, jak bylo uvedeno výše, dle výsledků získaných v rámci

znaleckého posudku, ale i dle výsledků jiných laboratoří, zkoumaný materiál splňuje. Žalobce jako profesionál ve svém oboru (výroba zbraní) mohl před uzavřením kupní smlouvy se žalovanou požadovat bližší specifikaci žalovanou dodávaných materiálů, resp. si mohl předem požadavky na kupovaný materiál vymínit. Pokud tak žalobce neučinil, nevznese nad rámec jakosti deklarované žalovanou žádné další požadavky na jakost předmětu koupě, nelze odpovědnost za tvrzený nesprávný výběr materiálu vhodného pro specifické potřeby žalobce přenášet na žalovanou. V daném případě se totiž neuplatní věta druhá ust. § 2095 o. z., které upravuje požadavky na předmět koupě toliko pro případ, že jakost předmětu koupě nebyla ujednána. Nebylo tudíž podstatné posouzení otázky, zda žalovaná jako prodávající plnila žalobci v jakosti vhodné pro jeho účely. Pro úplnost soud ještě dodává, že argumentace žalobce vztahující se k údajnému porušení předpisů týkajících se specifických parametrů materiálu pro výrobu zbraní (jak je též uváděno ve znaleckých posudcích Dr. Ing. Jiřího Hanáka), nemůže rovněž obstát, neboť žalovaná žádnou povinnosti v oblasti výroby zbraní neměla a není možné na ni povinnosti výrobců zbraní či jejich komponentů při výběru nejvhodnějšího materiálu převádět. Nad rámec uvedeného je třeba dále akcentovat, že žalobce učinil již dříve před spornou reklamací u žalované jinou objednávku dne 16. 5. 2018, jakost dříve dodaného materiálu nijak nezpochybnil a shodný materiál si objednal u žalované znovu právě předmětnými dvěma objednávkami. Lze tedy dovodit, že žalobce musel být s jakostí předmětu koupě materiálu seznámen a srozuměn.

47. Z těchto důvodů soud došel k závěru, že předmětný materiál Uddeholm Impax Supreme splňoval vlastnosti deklarované žalovanou v materiálovém listě, resp. prodejní brožůře, žalovaná tedy dodala žalobci předmět koupě v ujednané jakosti, nedopustila se porušení povinnosti z kupní smlouvy, neplnila vadně, proto žalobci nevznikla práva z vadného plnění a jeho odstoupení od smlouvy je třeba hodnotit jako neplatné a požadavky na vrácení kupní ceny a úhradu nákladů spojených s uplatněním reklamace jako nedůvodné. Ze všech těchto důvodů soud žalobu žalobce v plném rozsahu výrokem I tohoto rozsudku zamítl.
48. O vzájemné žalobě žalované rozhodl soud tak, že výrokem II uložil žalobci povinnost zaplatit žalované částku 25 417 Kč, odpovídající neuhrazené části kupní ceny materiálu Uddeholm Impax Supreme dodaného žalovanou žalobci na základě objednávky ze dne 16. 10. 2018. Ohledně tohoto nároku žalované lze uzavřít, že ze strany žalované bylo plněno řádně (v ujednaném množství a jakosti), tj. bez vad a včas, žalobce je tudíž povinen zaplatit kupní cenu za poskytnuté plnění. Pokud žalobce žalované kupní cenu neuhradil, ocitl se ve smyslu § 1970 o. z. s úhradou v prodlení a je tak povinen zaplatit žalované i úrok z prodlení běžící ode dne následujícího po dni, kdy nastala splatnost faktury ze dne 29. 10. 2018, č. 4208147948, tj. od 13. 11. 2018 do zaplacení. Výše úroku odpovídá občanskoprávním předpisům.
49. Požadavek žalované na úhradu nákladů reklamace, které žalovaná vyčíslila částkou 32 207,96 Kč, soud výrokem III jako nedůvodný zamítl. Žalovaná v rámci předmětného řízení neuvedla a v tomto smyslu ani neprokázala, z jakého titulu se tohoto nároku domáhá, resp. zda bylo ujednáno mezi účastníky sporu, že se žalovaná může domáhat nákladů vzniklých v souvislosti s neoprávněnou reklamací a účtovat takto vzniklé náklady žalobci. Lze tedy uzavřít, že žalovaná neprokázala ohledně tohoto žalobního požadavku právní důvod, opravňující ji požadovat úhradu vlastního posouzení oprávněnosti reklamace po žalobci, když tento důvod nevyplývá ze zákona ani z uzavřené smlouvy.
50. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud výrokem IV rozsudku podle § 142 odst. 1 a odst. 2 o. s. ř. a v souladu s ustálenou judikatorní praxí, kdy při projednávání nároků uplatněných žalobou a vzájemnou žalobou ve stejném (společném řízení), se považuje při rozhodování o náhradě nákladů řízení každá věc za samostatnou, tudíž u každé věci je třeba samostatně posoudit míru úspěchu a neúspěchu účastníků a ve vztahu ke každé jednotlivé věci, tj. jak k věci uplatněné

Shodu s prvopisem potvrzuje Karla Melichová.

žalobou, tak k věci uplatněné vzájemným návrhem, stanovit, zda je v každé jednotlivé věci dána povinnost k náhradě nákladů řízení podle § 142 odst. 1, 2, a 3 o. s. ř., a kdo z účastníků má podle pravidel daných v těchto ustanoveních právo na náhradu nákladů řízení (srov. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 12. 2. 2018, č. j. 23 Cdo 4609/2017). Výše nákladů řízení byla stanovena dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“).

51. Náklady žalované v řízení o žalobě jsou tvořeny odměnou zástupce žalované za 4 úkony právní služby z tarifní hodnoty 68 230,50 Kč po 3 860 Kč za 1 úkon stanovený podle ust. § 7 AT, dále hotovými výdaji zástupce žalované dle § 13 AT za 4 úkony právní služby po 300 Kč. Náhrada nákladů byla zástupci žalované přiznána dle § 11 AT za následující úkony právní služby: převzetí a příprava zastoupení ze dne 12. 11. 2018, sepis vyjádření k žalobě ze dne 15. 7. 2019, účast při ústním jednání ze dne 18. 2. 2020, sepis vyjádření ve věci ze dne 5. 1. 2020. Dále náleží zástupci žalované i náhrada za DPH 21 % z odměny a náhrad ve výši 3 494 Kč. Celkem za tyto úkony náleží částka 20 134 Kč. Dále byly žalované v řízení po rozšíření žaloby přiznány náklady řízení za 2 úkony právní služby z tarifní hodnoty 72 730,50 Kč po 4 020 Kč za 1 úkon, stanovený podle ust. § 7 AT, dále hotovými výdaji zástupce žalované dle § 13 AT za 2 úkony právní služby po 300 Kč. Náhrada nákladů byla zástupci žalované přiznána dle § 11 AT za následující úkony právní služby: účast na soudním jednání dne 8. 6. 2021 a 7. 9. 2021. Dále náleží zástupci žalované i náhrada za DPH 21 % z odměny a náhrad ve výši 1 814 Kč. Žalované na náhradě nákladů řízení za tyto úkony náležela částka ve výši 10 454 Kč. Celkem žalované v řízení o žalobě náleží náhrada nákladů ve výši 30 588 Kč.
52. V řízení o vzájemném návrhu byl naopak převážně úspěšný žalobce a měl by proto právo na náhradu nákladů řízení v rozsahu 12 % (předmětem vzájemné žaloby bylo peněžité plnění ve výši 57 625 Kč, vzájemná žaloba byla z převážně části co do částky 32 208 Kč zamítnuta, v částce 25 417 Kč jí bylo vyhověno, úspěch žalobce v rozsahu 56 % tak o 12 % převyšuje jen 44 % úspěch žalované). Žalobci by na náhradě nákladů řízení o vzájemné žalobě náležela odměna za zastoupení za 6 úkonů právní služby z tarifní hodnoty 57 625 Kč po 3 420 Kč za 1 úkon stanovený pod ust. § 7 AT a dále náhrada hotových výdajů zástupce dle § 13 AT za 6 úkonů právní služby po 300 Kč. Náhrada nákladů by zástupci žalobce náležela dle § 11 AT za následující úkony právní služby: převzetí a příprava zastoupení, písemná vyjádření k vzájemné žalobě z 12. 8. 2019 a 7. 9. 2020, účast při ústních jednáních ve dnech 18. 2. 2020, 18. 6. 2021 a 7. 9. 2021. Dále náleží zástupci i náhrada za DPH 21 % z odměny a náhrad ve výši 4 687 Kč. Celkem by žalobci na náhradě nákladů řízení náležela částka ve výši 27 007 Kč, vzhledem k toliko částečnému převažujícímu úspěchu má však žalobce nárok jen na náhradu 12 % vzniklých nákladů, což odpovídá částce 3 241 Kč.
53. Celková výše nákladů přiznaná žalované tak činí 18 705 Kč. Ve věci řízení o žalobě by plně úspěšné žalované příslušelo právo na náhradu nákladů řízení ve výši 30 588 Kč, ve věci vzájemné žaloby by naopak převážně úspěšnému žalobci příslušelo právo na náhradu nákladů řízení ve výši 3 241 Kč. Celková výše nákladů řízení, kterou soud přiznal žalované, tedy činí 27 347 Kč a odpovídá částce vzniklé započtením náhrady nákladů řízení z řízení o vzájemném návrhu vůči náhradě nákladů řízení z řízení o žalobě ($30\,588 - 3\,241 = 27\,347$).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 6. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li žalobce povinnosti uložené mu tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalovaná domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Karla Melichová.

Praha 7. září 2021

Mgr. Tereza Krojová, v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Karla Melichová.